

Ερωτήματα που ανακύπτουν βάσει αντιφατικών θέσεων και απόψεων (Θεόδωρος Γιάγκου, Καθηγητής Θεολογίας Α.Π.Θ.)

/ [Πεμπτούσια](#)

[Προηγούμενη δημοσίευση: <http://bit.ly/2iOljmY>]

Το Π.Σ.Ε. πολλάκις στήριξε οικονομικά τις Ορθόδοξες Εκκλησίες στο φιλανθρωπικό, κοινωνικό και άλλο έργο των μητροπόλεων. Ενδεικτικά, η μητρόπολη Φλωρίνης, επί αρχιερατείας του αγωνιστή ιεράρχη Αυγουστίνου Καντιώτη, έλαβε από το «Πρόγραμμα υλικής ενισχύσεως Εκκλησιαστικών Ιδρυμάτων» που συντόνιζε το Π.Σ.Ε., την περισσότερη βοήθεια συγκριτικά με άλλες μητροπόλεις της Εκκλησίας της Ελλάδος, δηλαδή έλαβε βοήθεια σε τρόφιμα, ρουχισμό και άλλα χρειώδη, για οκτώ ιδρύματα, ήτοι για έξι οικοτροφεία, ένα γηροκομείο και έναν οίκο χειροτεχνίας, στη Φλώρινα, την Πτολεμαΐδα και το Αμύνταιο. Από ειδικότερες περιπτώσεις συνάγεται ότι ο αείμνηστος Μητροπολίτης Φλωρίνης, λόγω των ποιμαντικών του ευαισθησιών και κριτηρίων, δεν ήταν ανελαστικός προς την ετερότητα, όταν οι ποιμαντικές ανάγκες το απαιτούσαν. Παράλληλα λόγιοι κληρικοί και λαϊκοί καθώς και σεβάσμιοι μοναχοί λάμβαναν υποτροφίες από το Π.Σ.Ε. για να σπουδάσουν σε ακαδημαϊκά ιδρύματα της Δύσεως, ανάμεσα σε αυτούς ο Μητροπολίτης Γλυφάδος Παύλος (Τσαούσογλου) καθώς και ο καθηγητής Δημήτριος Τσελεγγίδης («Diakonisches Werk της Ευαγγελικής Εκκλησίας», αυτή είναι αυτολεξεί η φράση του κ. Τσελεγγίδη σε βιογραφικό του σημείωμα). Αναφέρω μόνο αυτά τα δύο πρόσωπα, παραλείποντας ένα εκτενέστατο κατάλογο ηχηρών ονομάτων, γιατί αυτά εσχάτως, urbi et orbi, διακηρύσσουν την αντίθεσή τους προς το Π.Σ.Ε.

Διερωτώμαι: Όταν χρησιμοποιεί κάποιος τον όρο «εκκλησία» για τους ετεροδόξους ή όταν συμμετέχει στα συνέδρια του Π.Σ.Ε. είναι Οικουμενιστής, ενώ όταν λαμβάνει χρήματα, ύστερα από αίτησή του για λήψη υποτροφίας, από έναν Οργανισμό που αυτοχαρακτηρίζεται Συμβούλιο Εκκλησιών για να σπουδάσει σε ακαδημαϊκά ιδρύματα, ελεγχόμενα ίσως από Ρωμαιοκαθολικούς ή Προτεστάντες, δεν είναι Οικουμενιστής; Είναι ομολογητής της Ορθοδοξίας; Δεν υπάρχει εδώ μια εξώφθαλμη αντίφαση;

Σε αυτό το σημείο «ο του λόγου ειρμός τρέχει ακατασχέτως» και με πιέζει να προεκτείνω τον συλλογισμό, όμως δεν θα υποκύψω στον πειρασμό, θα αφήσω τον καθένα να κρίνει τη συνέπεια των πράξεων και των λόγων. Πάντως με τα χρήματα του Π.Σ.Ε. όσοι σπούδασαν έλαβαν προσόντα, τα οποία οι ίδιοι επικαλέσθηκαν για επαγγελματική και εκκλησιαστική ανέλιξη.

2. Στο περιοδικό «ο Σωτήρ», παλαιότερα και πρόσφατα, δημοσιεύονται άρθρα, στα οποία ο συντάκτης αποφαίνεται με αποφθεγματικό τρόπο κατά της Αγίας και Μεγάλης Συνόδου, μεταξύ των άλλων και για τη χρήση του όρου «εκκλησία», προκειμένου για τους ετεροδόξους. Επειδή η πληροφόρηση των αναγνωστών θα πρέπει να γίνεται με αντικειμενικό και υπεύθυνο τρόπο, γιατί ανάμεσά τους υπάρχουν πιστοί που δεν διαθέτουν τις απαιτούμενες γνώσεις, ήτοι δεν έχουν τις προϋποθέσεις για την αξιολόγηση των γραφομένων, θα έπρεπε ο συντάκτης να

είναι προσεκτικός. Επι του προκειμένου, θα τον προέτρεπα να ξαναδιαβάσει όχι κάποιο τυχαίο βιβλίο του πολιού Π. Τρεμπέλα, αλλά τη Δογματική της Ορθοδόξου Καθολικής Εκκλησίας, η οποία εκδόθηκε όχι μόνο μία φορά από την Αδελφότητα Θεολόγων «ο Σωτήρ», για να διαπιστώσει ότι ο μεγάλος ακαδημαϊκός δάσκαλος ανενδοιάστως χαρακτηρίζει τους ετεροδόξους Ρωμαιοκαθολικούς, Αγγλικανούς κ. άλ. εκκλησίες. Επίσης, για τον ίδιο λόγο, τον παραπέμπω και σε παλαιότερα τεύχη του περιοδικού «ο Σωτήρ», έτσι ώστε να δει και τα «ημαρτημένα» των οικείων, για να είναι οι θέσεις του όχι τόσο κατηγορηματικές. Εκτός αυτών παρακαλώ να ανατρέξει και σε παλαιότερα βιβλία των εκδόσεων της ίδιας Αδελφότητος και δεν θα δυσκολευθεί να βρει αναφορές σε πολλούς ετερόδοξους να χαρακτηρίζονται πρότυπα πίστεως, όπως π.χ. ο Πασκάλ. Επίσης θα βρει πολύ εύκολα βιβλία Προτεσταντών, όπως π.χ. αυτό του Toth, Αγνά νειάτα, το οποίο για δεκαετίες ήταν το προτεινόμενο από τους σεβαστούς κληρικούς και θεολόγους της Αδελφότητος σε κάθε νέο της κατηχητικής τους δράσης ιδανικό βιβλίο για τις σχέσεις των δύο φύλων.

Διερωτώμαι: Όταν προβάλλονταν στους νέους αλλά και σε μεγαλύτερους ετερόδοξα πρότυπα, εν πολλοίς και η πνευματικότητα των ετεροδόξων, γιατί ακριβώς, κατ' αυτούς, έτσι οικοδομούνταν πνευματικά και οι Ορθόδοξοι πιστοί, επιτελείτο θεάρεστον έργο, ενώ όταν χρησιμοποιείται ο όρος «εκκλησία», που προσδιορίζει και τα επικαλούμενα από αυτούς πρότυπα και που ταυτόχρονα διευκολύνει ποιμαντικά τις Ορθόδοξες Εκκλησίες, ιδίως στη Διασπορά, επιχειρείται μειοδοσία της Ορθοδοξίας;

Οφείλω στη συνάφεια αυτή να επισημάνω ότι υπάρχουν ιστορικά δεδομένα που τεκμηριώνουν ότι κάποιοι παλαιότεροι πνευματικοί ηγέτες των χριστιανικών Αδελφοτήτων είχαν πιο οικουμενικό πνεύμα, καθόσον δεν ήταν τόσο ελλαδοκεντρικοί. Οφείλω επίσης να υπογραμμίσω ότι η Σύνοδος της Κρήτης νομοθετούσε για τους Ορθοδόξους που απλώνονται σε όλη την υφήλιο, επομένως είχε ευρύτερο πεδίο αποφάσεων.

(συνεχίζεται)